

Land; nu findes Rødspætter ikke, og det antages at skyldes den Udvikling, Fiskeriet har faaet ved fremmede (tyffe og engelske) Fiskere.

Fiskeriet drives kun som Erhverv i Forening med Jordbrug. Der fiskes kun Jorbaar og Esteraar, og Uddyttet er forholdsvis ringe, mellem 10,000 og 15,000 Kr. om Aaret.

Ved et Havneanlæg ventes Fiskeriet at ville kunne udvikle sig ved Anvendelse af større Fartøier og ved, at Landingen for Fartøierne lettes; det ventes at ville blive muligt at optage Konkurrencen med de fremmede Fiskere.

En Havn ved Blaavand ventes ikke at ville være af stor Interesse for andet Steds boende Fiskere; dog menes Janboerne at kunne have Fordel af at søge den fremfor at sejle til Fano. Som Rødhavn kunde den undtagelsesvis faae Betydning, nemlig for Fiskere, der ved pludselig opstaaende Storme af yndlige Retninger befindes sig paa søndre Side af Horns Rev. Som det bedste Sted for et Havneanlæg nævnes et Punkt ca. 3000 Alen Vst for Veien til Redningsstationen. Havnen menes at maatte have en Dybde i Munden af 7—8 Fod ved Lavvande.

I Anledning af det saaledes Fremkomne skal bemærkes, at de lokale Forhold synes ubelidige for Anlæg af en mindre Havn: Den flade, sandede Kyst er Forandringer underkastet, hvad der dels har viist sig ved de i Anledning af Spørgsmaalet om Anlæg af Søndre Side af Horns Rev. Som det bedste Sted for et Havneanlæg nævnes et Punkt ca. 3000 Alen Vst for Veien til Redningsstationen. Havnen menes at maatte have en Dybde i Munden af 7—8 Fod ved Lavvande.

Beboernes Udtalelser ved Mødet i Nymindegab Kro gif navnlig ud paa Følgende:

Kysten er flad og sandet, med 1 à 2 Revler, som efterhaanden flytte sig nærmere og nærmere til Land, hvorefter en ny Revle dannes længere ude. Sand og Kal findes. Flodstiftet er 2 à 3 Fod.

Det Fiskeri, der drives, er Kuller- og Torstefiskeri paa Kroen. Tidligere er der fanget Rødspætter, men det er sjældnere nu, hvilket tilskrives de fremmede Nationers Fiskeri.

For Tiden findes 15—16 Baade, og der fiskes for ca. 30,000 Kroner om Aaret.

Beboerne mene, at der, hvis Forholdene ved Anlægget af en Havn gjorde det muligt, vilde udvikle sig et Kystfiskeri i Lighed med det, der drives fra Gøbjerg — altsaa med større, mere sødygtige Fartøier, hvert betjente af et forholdsvis mindre Mandskab — og at samtidig dels flere af Egnens Beboere vilde optage Fiskeriet, dels flere andetsteds fra vilde flytte hertil, saa at der i kort Tid vilde opstaa et større Fiskeleie. Som Grunde for denne Anskuelse anføres, at der findes gode Fiskepladser i Nærheden, at der er rigelig Sild til Madning i Fjorden og dens Udløb, at der af Horns Rev ydes noget Læ for Vinde fra Syd til Vest-Syd-Vest, og at allerede nu, som Forholdene ere, komme en Del Fiskere andetsteds fra i Fiskeiden. Det siges tillige, at Fisken er særlig god, og anføres, at der paa de Tider, da den taaler Transport, betales højere end f. Ex. i Gøbjerg. Endelig udtales det, at der næppe er Sandsynlighed for Udvikling af et egentligt Havfiskeri, da Fisken lider ved at fanges med Trawl, saa at Krogfisken opnaar højere Priser. Som passende Dybde i Indløbet angives 7—8 Fod.

Beboernes Tante er ikke saa meget Anlæg af en Havn i selve Havet, som Udførelsen af en Gjennemfjæring af Tangen i Nærheden af Kroen, der foruden først og fremmest at bringe bedre Afvandingsforhold for Ringkjøbing Fjord vilde fremstaa en naturlig Havn i den Syd for Gjennemfjæringen liggende Del af den nuværende Nymindestrom. Til videre Udvikling af Fiskeriet vilde da — for at lette Afsetningsforholdene — et Fjernhaneanlæg fra Nymindegab til den vestligste Bane, samt Ishuse, Kogeri m. m. være nødvendigt.

I Anledning af det saaledes Fremkomne skal bemærkes, at om end Beboerne ved Nymindegab i visse Retninger maa siges at være heldigere stillede med Hensyn til Fiskeriet end mange andre af Vestkystens Beboere, ere Forholdene dog saadanne, at det ikke tør ventes, at Fiskeriet fra den Plads vil tage noget Opving, medmindre det ved Havneanlæg eller paa anden Maade bliver muligt at anvende større og mere